

: 2

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מסורת הש"ס

(א) מכות כ... (ב) ימות ה... [לקמן
(ג) מכות כ... קדושין לה :
לחמן נח : (ד) (ויחרא יד)

נורה אור השלם

1. ויהי ביום השביעי יגלו את כל שערו את ראשו ואת קונו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלו וכבסו ואת כבדו ורחץ את בשרו במים טהור: ויקרא יד ט
2. לא יקרוה קרוה ראשם ופאת זקנם לא יגלו ובכבשם לא ישרטו: שרטה: ויקרא כא ה
3. לא תקפו פאת ראשכם ולא תשוחז את פאת זקב: ויקרא טז כ

נוסחת הריב"ן

- (א) בהקפה כדנשמך והאי דקא
נעי לאתויי מדינא ולא אפסר
מי כדפרימא רבי אליעזר היא
דנמיר לה מזויר בדלקת:
(ב) להקפה ראש: (ג) ומה:
(ד) ואחריו אל חזר:

הנהגות הב"ח

- [illegible]

גליון הש"ס

- נח' מסא' דלמא ב'ר'
במלקט ודריגנ' תמוה לי
הא עתה דקיימין לרנע
דמלקט ויכיעו ליט דרך
גילוט דמחסי עממא ליט חיב
אלא היקסא. תמולא במזרע
דחבי ונחא ליט במלקט
דכיעו וכמ"ש מוס' להדיא
ריש שנועות דף כ' ע"ג וזה
יה למסרך דלמא מגלה
במספרים נח' תמוה קעבד

הגהות מהר"ב

רנשבורג

- א] ויש' ד"ה מחל' משמע
ב] מהבא וכו' כ"ל:
ג] תודיה' אין וכו' שלא בנייר
דסעי' בנייר. תיבת בנייר
המקח וכו' תתקן זה מנייר.
ה] כ"ל בא"ד וליחיו נחק
ז]מה א"ל. תיבת א"ל נחק
ח] בנייר מלני ופני' חק
ד] ד"ה וכו' וכו' ומנייה' נח
ו] לא יחייב. תיבת יחייב נח
ז] תחת: תחת: ד"ה וכו'
ו] וכו' ת"ל וקט' מיותר שנכתב
המורה על משמעותי' הלחי
פשה' דקט' כ"ל: ב] בא"ד
ה] וכו' ד"ל פשה' פלח

ואי סנא מעיקרא אחר ללמוד נזיר ממזרע אי אפשר שאין דנין
 ו'. אלמא דפשיטא ליה מילתא דמזרע הוּ בחמר: והדר אמר
 יולין מדינא. מגזיר ומוליס בהלך השוה שבהן ומדינא קמי נלא מלי
 מילין משום דהית בה פירכא דרעא מבתיש שכן און קרבו דגלות
 תאמר במזרע שכן במזרע

עולה ויורד דמיון ציה ואם
 הוסיף: א"ל הכי. דקמי' ללמדו
 ממזורה אי אפשר דמשמע דשטיט
 ליה דמזורה איז בתער אליה דרבנן
 היא דגמרי לה מוקט (א) ופאת (א)
 דמסקי. והאי דקא בעי מדינא לא
 אפשר משום דלית ציה למפקר
 דפרסינא אליה ד' ליעזר דגמרי
 לה מנייר דלמקן: דפנן. במסכת
 מכות: ואינו חייב. על הקפת הראש
 עד שלקטו בתער: ר' אליעזר אומר
 אפי' במלקט וברדיטני: ואמרין פ"ט
 דרבנן. ללא מחייב דהקפה לא
 בתער: דפניא זקנו. האומר לגבי
 מזרע מה ת"ל והלא כל שערו
 בתשמע חוקט בכלל שערו אלא לפי
 שנאמר לגבי הכניס ופאת זקנס
 יגלחו וכן ת"ל פס' קטן מזרעו המתגלה
 לא יגלח פאת זקנו ת"ל ויגלח זקני:
 ומגן. דהן גילוח בתער קאי דמניא
 ופאת זקנס (א) פ"ל. גבי ישראל
 לא תשחית פאת זקן אי לא תשחית
 יכול לקטו (א) במלקט וברדיטני
 חייב ת"ל ופאת זקנס לא יגלחו דיבר
 כפל גילוח שיש בו השחטה דיבר
 הכתוב ואזו היו אומר בתער (א) ומהו
 גילוח דקאשר ליה רחמנא דהקפת
 הראש והשחטה פאת זקנו ואישרהו

יה גבי מזרע דמותר הוא זו היינו תער: א מאי משמען קא מהכא
מזרע לא הו אלא חתער דלמא לעולם אימא לך דלפי ליקטו
מתקטע וברשיטע שפיר דמי והאי דקתני וקטן מה מיל דלמא לא לשמעיה
דלפי גילחו בחתער לא מיחיבי עליה משום פתא וקטן לא יגלחו:
אפי' ס"ד דכי ליקטו בחתקט וברשיטע שפיר דמי. ומזא קעבד
ישתוק קא מנייה ולא ליכסוב וקטן ואימא ליקטו בחתקט
ברשיטע שפיר דמי דמיתין לה מדינא: ומה גבי טויר דאוסורא
עבדי. כי מגלח חתער בחוק ימי נזירות: אפילו הכי מיחיבי.
מ ליקטן בחתקט וברשיטע כדאמרין לעיל [פ"א] לרבות כל התעבירין:
ובא. דכי מגלח מזא קעבד כדכתיב [ויקרא יד] וגילח את כל שער:
א כל שכן. שכל דבר מותר לגלח ואפילו חתער:
ומי

(א) ומדלחם קרא דוקנו למשיב לו לאו דהשחמת וקו והשחמת וקו
 כן וקנו להם לי: **דבתער**. כלומר חיוב השחמת וקו מנה לכו
 וקנו לא יצחו. כשהם חבי: יכול אפי' בתמפרים יחא חייב מיל'
 השער מעיקרו וטעמו: **א' לא** תשחית יבול **אפי'** בתפאקו ורהיטו
 ס' אינן קרויים גילוח שאינן נגלח בהם: **ב' כיצד** גילוח שיש
 וידועים. מגרירין גילוח פאה קטנים שמרשלים. ופיר' ממיל' דתלמח

ג' יגלות וקרא דוקט אלא לאשמעינן דאס בא לגלגל [בנתער] הרשות
אמרי¹² כלומר [על כרחק] וקט דכתיב י"ז דרוקין¹³ בגלגל ולעשות חבט
קרא מיניי דאס בא [ולמינא] הרשות ב' יגלגל חבט פלח פלח פלח
ל תמכך דכתיב מנער לא אחי שכן ריבה המבול [הבן] ממות ימירות
ל גזיר שכן לא גירא דדחי לאו דהקפא תאמר כהנים דאיכא לאו
פריך מרשב"ל י"ג ומה גזיר דאישורא עקביד. ואפילו גזיר טבור
מזויר טמא קא יליף שם הוא תגלגלו תכזב חבט דמשמע כמקור
ה דהקפא לו דסבירא ליה דהקפא כל הרשע שמה הקפא לעולם¹⁴
כל שכן: **רמב"ה**. ממות המקרא תגלגלו¹⁵ ולא בזה לו ע"י שם
ורקנו טעון להם כדכ"ל וי"ל דלא דמי דהוי לעיל דבעינן להטעין אצל
עון תאמר לתגלגלו כמון ק חומרא אחרת בו שקרנו טעון להם אצל
הוא חייב צדו להעבירו חבט כמו בשאר משחייתין ולא¹⁶ שיכא כלל
הוא ויהא הך סוגיא לרננן בן [והרין] מוכח לרננן פשיטא להו
לדליל ללמדו ממאורע אי אפשר כי' אלמא במאורע פשיטא להו
לרננן

[illegible]

לא בתור: ומגיל רבתינו בפתא וכן לרבנן: ח"ל לא תשחיתו פאת וקנן. ובי ישראל כתבי נילוחו והוא לא מקרי גילוח. ודילמא אפילו לקט בבלקט ודחיני מוזה ע"י קביר וקוים מני שפיר דמי וקרא לא אחי אלא למיסר דחיי תלחת מצורע איסור השחתת וכן: איכ לשחת דלקמן בשעתין תחתייה ב"ע איסור אפי"ה מייחיל לכל פאתו בתער ודאי לאו דאז עתה לאו דהשחתת וכן ואצ"י ובי איסור אפי"ה לכל דחייה מצורע אפסור לא משפתי

אין קרבנו בדרות. אלס קרבן קבוע בין עמים בין עשירים: תאמר במזמור. שחם עני הוא מביא לפורים וא"כ גם לא נחמיר ועליו להטעונו חתר ואין להקשות לפי מה שמסקינן דילין מזמור מקרא אחרים שלא בנייר ב' דהיינו בנייר דבסמוך וליה"נ נזיר כמה האדא דליאס תליפך שאן איזו בשאלה או שכן שכל גופו טעון נבטלות:

והא' תנא מעיקרא. צבירימא
לעיל קאמר ללמדו ממזורע
זאי אפער כו' אלמא דקיס ליה למנא
[ומער] ממזורע בנא נור שרי כנא
גזיר ממזורע וצבן צבירימא בעי
למזורע אלמליק ממזורע דבעי חער מדניא
דגזיר ולויס אלמא ממזורע גופיה לא
אליק אלמ ממזיר ומדניא נמי לא
[אליק] [דקאמר] מה להלכ כו' וימין
לימדו מראש דכמי צבזירי ומי רבי
למזורע אלמליק לא ידע חער במזורע אלמ
ממזיר דמפרש והוקר: דמן צפרק
דמפרש דמכות (דף כ.) אלו חייב כו'
לנבי פיאוח דוק תניא דלין חייבין
בשטותא פת זקן וזן בין כהניס בין
ישראלים עד שיטולו בעמר ור"א אמר
לאפי' ליקטו במלקט ורהיטו מייחבי:
ומא' מעטיהו דרבנן. כלומא
מהיכא נפקא לא דפשיטא
לבו דמזורע דמזר אטולי דא נור

קארי לאשמוענין דא
עליה אמר אי ס"ד
וברעיני שפיר דמי
אבא אמיא ומיה
עבד אפ"ה מחייב הכס

והוא דכתיב וגלגל את כל שערו ע"כ לבר מוקנו ח"י בנצמט וקנו
שפאן עשה דגילגול דומה לאו להשחתת וקו הכהנים ועשה דקדושים
להכרים ח"ל וקנו מיותר שנכתב במצורע לאשמועינן ה' עשה דקנו
דמיה לאו דלא יגלגלו בכהנים ועשה דקדושים יהיו ואש"פ עשין עשין
דמיה לאו תפעה ופסח בעלמא הכה דמי דלמחר פסח יצמח (דף ה.)
הדאי לאו ועשה שאני שוב [בכלל] הוא להשחתת וקו אינו בנשים
דלמחר פ"ק דקדושין (דף נה:) וא"ת ודלמא אתי למשיבוי לאו גירדא
דלא תשחית פסח וקני וי"ל (דמשער) דליכא למימר קרא סתמא
תמידי בה שפחת כהנים" ויטייל הואו בעיקר דנ"כ לרענן לאו
גירדא דישאל לא איטריק קרא דנפסח להו מראשו מקרא קמא
דמיה עשה דמצורע לאו דהפסח דסמיכא להו דהפסח כל האש שמה
ההפסח דלמחר סתמין ח"י וקנו לא איטריק קרא אלא הכהנים
לאשמועינן עשה דמצורע דמי לאו ועשה להשחתת וקו הכהנים (גם)
אלא תמידי אלא תבער מכלל דמצורע תגלגלתי אינו אלא תבער דמי
לרענן דלא הוי אלא תבער דמיה לשיפין תבער למצורע: **דתניא ופא**
והוא עשית פסח וקני. שרשלא תמידי ומתקפריס ליתא השחתת שאני
והוא ח"י. שפך את המשיחה השער מעיקרו: ח"ל ופסח וקנס לא יגלגלו.
והההה ויהי אומר זה תיקו. והוא שאל דתנא במצורע ו' איני
מצורע ליתא אלא תבער דלמא אפי' בתלוקט ורהיטני קיים המצורע מ
יבדו שהוא" (מחבר) עליו בעלמא בפסח דוקן הכה שרי ולא מייחבי. ומת
לכא דבדר אחר דאי ס"ד כי עבד נמי בתלוקט ורהיטני שפיר דמי לש
למא לאו כי צרי כדק דקנו דשמות דיעני מקו" ה"ג ומה יציר כי הו
ויהי" פירי ככל דומיה ולכן לא ליתי דמצורע לאו דכהנים שרי

ויעשה לאו להשחתת זקן ועשה¹¹ לניי דעיקר אפרכא אחרונה שנין
החוצה קרית דנאחא פ"מ דנדרים (ד' ק) ועלי צפ' שליש (דף ע"ו) ודתי
מחזיקין טעור מעמא מעמור ואפי"ה תגלחא מזלח ידידיה ודתי
מחזיקין פ"י מייחב לגלח כל רשאו ולדמותו ולא דקפא מעורע דמזלח
לכ"ש פליאסור לכ"ש שפלות דמזלח דמזלח וא"י דהשחתה וא"י קמא לה לניי
שההכל דלע צניין למליץ להטעין מער בתמורע מתגלחא דמזיר רק
שהיהסא פירכא דלע צניין למליץ חורמא מזיר אלא מכל מקום שיהיה
מתגלחא¹² דמלמורע דענין דירעין ליה דקדאמר דבגרייתא
זקן רבנן הוא ובגרמיה ואילי. ולא דכ"י למליץ הכא מצורע מזיר ולא ק"י ליה דנא ר"א היא
ז"ב השחתת פאח זקן מתיבא דבב"ב: מלכט. ילי אומנותי שקורין דינא שפתיקין
לכורא כותב וא"י דע"י הורבין גילוח מצורע חבוץ: זקנא וקמא מה ח"ל. דבגרמיה כותב
דכתיב כל שער לו תהיה צדקה לייפוט זקן. ילי שטאנא ופאח זקנא לא נלחז בו בחיב
זקן ח"ל דאחי שער דאחי שער דוחא לא נלחז עיהו קדושים חזיה. ואנ"י דאח שער
זקנא דאח דאכא רביב דשאר דאח דהרי לא עשהה שער טאניו עיהו בכל דהשחתת
זקנא לומר דדוחא לאו דהשחתת זקן דאחי חייב עליו אלא דבשר סכלל דגלות מצורע זקן אינו
השחתת דאח השער נשלט מיקור: לול א"ף מלכט ובגרמיה שפתיקין זקן שפתיקין ח"ל
דמזלחא דעלמא שפתיקין ח"ל מצורע לול מחיב עליה. אמאי א"י א"י צדכ מלכטו וז"ל
טעור חומא דבגרמיה פ"י דנדרים דנדר שרשין דער בניו. ח"ל מנא טעור יליף שנת תגלחא
דמלכט: תפיק: הכא דפירא כל דאח שער אינו מיקור חומא מצורע כל ש"כ, שנת תגלחא
זקנא לומר דדוחא לאו דהשחתת זקן דאחי חייב עליו אלא דבשר סכלל דגלות מצורע זקן אינו

ב' ג א מ' פ' צ כ' ח ל ו ז ס ט י י"ד ט"ז כ"א
כ"ג כ"ה כ"ז כ"ט ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק'
ק"ל ר' ש' ת' י"א י"ג י"ה י"ז י"ט כ' כ"ב
כ"ד כ"ו כ"ח כ"י כ"ג כ"ה כ"ז כ"ט ל'
ל"ב ל"ד ל"ו ל"ח ל"י ל"ג ל"ה ל"ז ל"ט מ'

הגהות התוספות

1. זיל דייט מוקט דעם קעניג.
2. קארל
3. יחזקאל. זיל אלס מלך.
4. געבירט ווערט דער קעניג.
5. וואס איז דאס וואס דער קעניג וועט זאגן.
6. זיל דאס זיין.
7. זיל דאס זיין.
8. זיל דאס זיין.
9. זיל דאס זיין.
10. זיל דאס זיין.
11. זיל דאס זיין.
12. זיל דאס זיין.
13. זיל דאס זיין.
14. זיל דאס זיין.
15. זיל דאס זיין.
16. זיל דאס זיין.
17. זיל דאס זיין.
18. זיל דאס זיין.
19. זיל דאס זיין.
20. זיל דאס זיין.

מוסף דע"י

[illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]